

Juleprædiken i Rudbjergs kirker

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Alle har et CPR-nummer i Danmark.

Og på hvert nummer kan vi se, hvad år vi er født.

Jeg er født i 1959.

Det betyder, at jeg er født et tusind, 900 og ni og halvtreds år efter, at Jesus blev født.

Mit livs begyndelse er bestemt af Jesu fødsel.

Og ingen kan unddrage sig at blive sat i forbindelse med Jesus, også udlændinge af anden tro eller ateister må finde sig i, at deres fødselsår i pas, sygesikringsbevis og CPR-nummer er bestemt af Jesus.

X

Mange har navne, der er inspireret af Jesus og hans omgangskreds. Christian eller Kresten, Christine eller Christina, alle er de afledt af Kristus, det tilnavn som viser at Jesus er Guds søn, den salvede.

Men også Peter, John og Johannes, Matthias, Mark og Markus er bibelske.

Når vi fejrer fødselsdag i familien, sætter vi dannebrogssflag i lagkagen, flager med korset, det kristne symbol. Når Danmark spiller landskamp i fodbold, iklæder roligans sig korsflaget, klynger sig til Jesu kors, for at støtte eller hylde fodboldspillerne på grønsværen.

Så fortællingen om Jesus slynger sig om vores liv, langt mere end vi tror.

x

Og så kommer alt det, som Jesus sagde og gjorde. At Gud ser lige godt hen til alle mennesker, at vi er alle lige for Vorherre.

Og selvom Jesus blev født af Josef og Maria og var af Davids slægt, så løftede Jesus sit eget budskab langt ud over hans egen slægt og folk. Jesus var universel. Hans budskab rækker ud til alle mennesker. Gå ud og gør alle folkeslagene til mine disciple, sagde Jesus til disciplene. Og de gjorde det.

Og det nåede også efter tusind år op til os i det høje nord.

Det første tegn på kristendom på Lolland er runestenen i Tillitze!

X

Og vi forbundne med Jesus, navn og CPR-nummer viser det, men også i ånd og mentalitet er vi alle sammen børn af Jesus.

Den, der er ren, kast den første sten, sagde Jesus engang, da de ville lynche en prostitueret. Og så listede de bort. For ingen er ren. Vi har alle skygger i sjælen. Vi har alle lidt skyld. Sådan som vi beder i Fadervor: Forlad os vor skyld, som vi også forlader vore skyldnere.

Det er det vi må leve med. Men det glædelige er så, at Jesus er kommet til verden for at bøde på det, for at tilgive os, det er som en reset-knap der nulstiller os.

Så vi kan leve på ny og fremadrettet.

X

Men Jesus kommer ikke som en ny eller alternativ hersker, en ny kong David eller Salomon. Derfor tog kong Herodes også helt fejl, en grusom og paranoid misforståelse, da han foranstaltede barnemordet i Betlehem på alle nyfødte drengbørn, for at undgå en "kongesøn", der skulle være født.

Jesus ville ikke denne verden.

*Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;*

Sådan har vi sunget og Jesus ville ikke magten eller gullet.

Hvis vi forestiller os, at Jesus kom igen, stod her på kirkegulvet, og vi spurgte ham, f.eks. om hvad vi skulle mene om SVM-regeringen, om krigen i Ukraine, om klimaspørgsmålet, om flygtninge, om regeringens plan om at afskaffe St. Bededag som helligdag, ja, så ville han med al sandsynlighed ikke give noget svar. Eller ikke svare noget let forståeligt. Måske ville han fortælle en historie, som vi ikke lige kunne forstå.

Vi måtte selv tage stilling.

X

Så der er al mulig grund til at fejre dagen i dag, Jesu fødselsdag i nat, på marken i Betlehem.

Og vi skal ikke have dårlig samvittighed ved at fejre det med gaver til hinanden, gode og store gaver, og med god mad, and eller flæskesteg eller gås, eller hvad hver familie har tradition for.

For i dag er en festdag, en dag som politikere aldrig kan afskaffe, for det er ingen helligdag, det er kun den 25. og 26. december, som er rigtige helligdage.

I hele verden fejres den. Der er krybber med Jesusbarnet fra Sydamerika og til Afrika og Europa og mange steder i Asien og i Australien.

Og vi fejrer det også her på Lolland, her hos os, og vi fortæller historien og synger sangene.

På den måde er vi ét med Jesus Kristus, hans følgere, hans disciple, virkeliggørere af hans budskab - selvom vi ikke aner det.

Glædelig jul og godt nytår